

Kétlelkű, kétarcú Széll uram, a rátóti furfangos tehenész, pilátusi módon ismét csak a kezét mosta; hogy majd csak a siremlék felépítése után lehet bizonyosan megmondani, marad-e még pénz a Kossuth szoborra? Ha pedig a szoborra tovább is gyűjteni akarnak, ám gyűjtsenek... mert Magyarország kegyelmes miniszterelnöke, a lajtántuli fojtó kód nyomása alatt, nem érezte szükségét annak, hogy a szobor emelésére vonatkozólag a kormányt megillető kezdeményezési joggal éljen, pedig Kossuthnak köszönhetjük, hogy magyar parlament van.

Ettől a két lelkű szellemtől kell a nemzetet felszabadítani, mert ez a maga hasznáért képes nagy áinkat megtagadni, megnyirbált szabadságunkat osztrák kézre játszani. Ennek a lakáj szellemnek és uralomnak a megtörésére vagy legalább is a gyöngítésére közeledik az alkalmas pillanat. Rohamosan közelednek az általános képviselőválasztások napjai; a magyar nép ekkor, ha szilárdan, ha a veszlegetőkre nem hallgatva sorakozik a Kossuth-párt zászlója alá, az ősi nemzeti szabad szellem megerősödik, alkotmányos jogainkat nem fogják több piaci rongyárúként tekinteni és a nemzet nagy vezérének, Kossuth Lajosnak a szobra előtt nem fognak bujkálni a hivatalos köreink, mint ahogy ma Budapesten és úgyis az itt Debreczenben is bujkálnak.

Ifbbmp.

Ugron Gábor politikai halála

Hogy Ugron Gábor, a népszabadság öblös hangon ordító szájhőse s az ő hű fegyverhordozója Barth Miklós na-

Azelőtt a kormányok nem igen értek rá foglalkozni a szegény, földhöz ragadt magyarok apró-cseprő bajaival. Ez a nagy közöny és egyes érdekesportok lelkeltensége, telhetetlen kapzsisága az oka az általános nyomornak, a nemzeti elszegényedésnek, a kiváncsorságnak, a paraszt-szocializmus és a nazarénusok térfoglalásának.

Ily válságos időben szerencse még, hogy a magyar paraszt sorsának intézése oly férfi kezébe került, aki páratlan buzgalomával, önzetlen munkásságával és a magyar föld és nép iránt érzett végtelen szeretettel törekszik pótolni a felszázados mulasztásokat és megmenteni az ősi rögök-höz hűen ragaszkodó magyarságot a végpusztulástól.

Az én célom, hogy

„Pusztuló magyarság“

czimű könyvemben bemutassam az olvasó közönségnek a pusztuló magyart, érdeklődést és rokonszenvet keltsék sorsa iránt.

Könnyed, elbeszélő modorban foglalkozom a szívemhez nőtt szegény emberekkel és bajaikkal. Könyvem, melynek izléses kiállítására is kiváló gondot fordítottam, helyet foglalhat úgy az előkelő házak, mint az egyszerű olvasókörök könyves polcain. A vaskos, esetleg két kötetre terjedő munka előfizetési ára három, bolti ára négy korona lesz.

Jóbarátainknak, ösmerőseimnek és az

gyobb gyönyörűségüket lelik abban, ha az igazi függetlenségi pártiakat s ezek között első sorban Kossuth Ferenczet rá-galmazhatják, — ez már régi dolog. Az ő politikai egyéniségükkel már rég tisztában van a magyar közvélemény.

Napi rendre is térhetnék felette. Hiszen az erdélyi státus-gyűlésen indítványba hozott felségfolyamodvány, mely a népakarat kifejezése elleni elvakult támadás volt; a delegációba vezető köztáncz; a liberális ellen intézett irtó hadjárat; a zab-liferálás; a magyarság legsötétebb megölő ellenségével, a „Vaterland“-dal való, hazá-árusítás jellegével bíró czinkos bünszövetség után Ugrontól már alig várhattunk egyebet, mint újabb botrányt, mely az ő politikai characterét még jobban szemünk elé tüntesse.

A Rimler—Delcasse ügy azonban oly határtalan merénylet a magyarság és politikai tisztesség ellen, hogy lehetetlen felháborodásunkat, eliszonyodásunkat visszatartani.

Hát céltalan, fékevesztett ambíciójában s telhetetlen kapzsiságában oda süllyedt már Ugron Gábor, hogy a muszkával szövetséges francziák pénzén akarta nyomorult kis töredék pártját kitaratni?

Vagy mindegy a pénz, akárhonnán jön, csak legyen?

Ezt a rémületes romlottságra mutató skandalumot tette méltó kritika tárgyává utolsó ülésében a képviselőház és a klerikálisoktól nem befolyásolható magyar sajtó.

Csatlakozunk az ítéletmondók megnyilatkozásához; s megbotrányozásunk annál nagyobb, mert ez alkalommal is megkísérelték e kalandor demagógok azon régi praktikájukat, hogy valahányszor bujkáló működésük természetes következményeképpen bajba keverték magukat: a rájuk került sarat másokra igyekeztek átdobálni, Kossuth nemtelen gyalázásával s „lovagias“ (?) ügyek inscenizálásával törekedtek a közfigyelmet félre terelni.

Ez a praktika most pucsesot vallott; s a külföldi kőncz után kapdosó kalandorok fölött egyszerűen és méltóságosan emelkedett ki az igazi függetlenség és

irodalomkedvelő közönségnek pártfogásába ajánlom ezen vállalkozásomat. A kiadott gyűjtőleveket és az előfizetési pénzeket legkésőbb július hó végeig kérem czímemre, a „Politikai Értésítő“ szerkesztőségéhez (Budapest, V. Bálvány-utca 5, II. emelet) küldeni, hogy a nyomtatandó példányok száma iránt tájékozódhassam.

Budapest, június hó.

Hazafias tisztelettel

Rostkowiez Arthur

hirlapíró.

És ezután, végül, magam is a legmelegebben ajánlom a hazafias magyarság (így a népkörök) figyelmébe és pártoló jóindulatába Rostkowiez barátom „Pusztuló magyarság“ czimű művét, mely olyan mint a harcziriadó. Híven bemutatja a környező veszedelmeket, pusztulásunk megdöbbentő, örvényes mélységeit, hogy aztán a maga részéről is elősegítse ama hazafias törekvéseket, melyek a cselekvés terére, a nemzeti önérték és faji összetartás növelésére hivatgatják a tespedt, elbódított, megmérgezett, saját ősi földjén büntetlenül leköpdösött, javaiból kiforgatott, szóval a koldus botra nyomorított — pusztuló magyarságot...

Ifjabb Móríc Pál.

48-as tábor méltó vezére: Kossuth Ferencz.

Nem is folytatjuk tovább e nekünk is rosszul eső sorokat; az Ugron ur üzelmeinek szegyeteljes sorozatát.

Finita la comedia.

„De mortuis nil, nisi bene“, — ez volt felölük az utolsó szavunk.

B. I.

A mi honvédségünk.

(Az új adlátus.)

(V.) Klobucsár Vilmos adlátusi kinevezetése aktuálissá tesz egy kérdést, amelyet őszinte csudálkozásomra mindeddig még senki sem bolygatott meg. Ez pedig a Horvátországban állomásozó m. kir. honvédezek kérdése.

Furább dolgot alig lehetne találni e kerek világon, mint ezen ezredeknek a helyzetét.

Hivatalos czimük: „Krajlevska úgarska domobranstva“, ami annyit jelent magyarul mint: Magyar királyi honvédség.

Szolgálati nyelvük horvát, legénységük és a lehetőséghez képest tisztjeik is Horvátországból egészítik ki magukat.

Mármost miféle meszticzek ezek?

Horvátul vallják magukat magyar ezredeknek s aranyzinóros attilában hirdetik büszkén, hogy nem tudnak magyarul.

Nem akarok en ebből nemzetiségi kérdést csinálni, vegyük csak a dolgot katonai szempontokból.

A Horvátországban elhelyezett ezredek — jól hangsúlyozom hivatalos elnevezésüket, — mert ők nem horvát ezredek, nem képeznek egy külön egészet, hanem kiegészítő részei a m. kir. honvédség intézményének: a zágrábi VII. honvédkerület, élén Csanics tábornokkal, semmit sem különbözik a többi hat kerülettől, csak a szolgálati nyelve horvát. Annýira horvát, hogy ott a magyar nyelv bírása nem kötelező, de nem is — tudják. Néha-néha bakafantokodik itt a törzstiszti tanfolyamon valaki, a ki előkotorászva a régi rendeleteket és szabályokat, kisüti, hogy a törzstiszti tanfolyamot végezni akaró tiszteknek a magyar nyelvet szóban és írásban birniok kell, de látva, hogy borsót hany a falra — ő is elhallgat. Különös véletlen, hogy ezen iskolának is éveken át Valentics Dániel volt a parancsnoka.

Józan embernek nem kell elmagyarázni, hogy a katonaság főczélját az egyöntetű, esetleg egyetemes működés képezi; hogy a haderő voltaképpen egy önálló egész, amely csak közigazgatási stratégiai szempontokból van feltegelva.

Hogy képzelhető azonban helyes és pontos összműködés akkor, ha az egyik rész a másikat meg nem érti? Tessék csak egy erdélyi magyar és egy horvátországi magyar honvédezedet összevonni. Nincs az a gráci veterán, aki ezekkel zöld ágra vergődne!

Miért lehet a közös hadseregnek horvátországi ezredeinél német a szolgálati nyelv? Erre mindjárt tudnak az egyöntetűség érdekeivel előhozakodni, de ha a honvédség iránt érdeklődik valaki, csak vállonnoítás a felelet. Avagy talán a honvédségnek nincsen egyöntetűsége?

Hát a honvédség nem katonaság?!

Azért csüng minden jó magyar ember egész lelkével e fiatal intézményen, ápolja és védi, mint egy gyöngy virágot, hogy ilyen módon világsufja legyen a haza dédelgetett büszkeségéből? Hiszen egész joggal mutathatnak ujjal reá az emberek a mi honvédségünkre, a mi szemünk fényére, mert ez nem had erő, de torzszülött, nem katonaság, hanem egy modern Babel!

Ismétlem, nem nemzetiségi politikát üzők akkor, midőn ezeket mondom. hanem egyszerűen a józan ész felfedezte visszásságokat mutatom meg azoknak, kik ép szemmel sem látnak.

Elvégre politikai célzattal is lehetne kérdezősködni e sajátságos privilégium felől akkor, midőn mi, mint elismert és egyenlően jogosult társállam csak roppant erőmegfeszítéssel tudjuk saját jogainkat érvényesíteni.

Ha már okvetlen muszáj a magyarnak a balek nem éppen hálás szerepét betölteni, hát adjunk inkább a horvátoknak negyvenyolczas érdemeik jutalmául önálló honvédséget — ezen sem lehetne csodálkozni, mikor egy csáford-jobbaházi Bolla Kálmánt elűzünk, helyébe a töröl metszett szittyá Klobucsárt ültessük be; — de ne csináljunk magunkból maskarát, nemzeti seregünkben pedig — bábszínházat!

Rendkívül örvendetesen lepne meg bennünket, ha az új adlátus a fenti állapotokon való, változtatást szorgalmazná.

Egyébként Klobucsár nem azok közül való, kiket a csár homlokon csókol ó nem vérengző természetű, vitézi rohamokra ezideig csupán a manővereken vezette hadát, barátságos papirtöltényekkel ontva gyilkos tüzet az ellenségre, de itt aztán megmutatta, hogy jó stratégia.

Kitünő lovas, amit bizonyít az a körülmény, hogy lovassági felügyelő volt, azonkívül pedig istenfelő és békeszerető férfi, aki senkit még halálba nem üzött s aki, ha rajta áll, bizonyára nem akadályozza meg honvédtisztjeinket abban, hogy fogukhoz verjék a garast.

Kár volna tagadni, hogy a Bolla távozását fájdalmasan ogadja a magyar közvélemény, mert Bolla kipróbált zseniális s vitéz katona volt, emellett jó magyar ember, aki nemzeti érzéssel közösségbe tudott lépni. Klobucsárnak neve s egyénisége ebből a szempontból idegen. Azt mondják a beavattottak, hogy tanult katona. Helyét Bolla után mégsem lesz egy könnyű betöltenie, ha meg akarja tartani a bizalomnak s szeretetnek azokat a tartozékait, melyeket Bolla a magyar polgári társadalom részéről is kivivott, s amelyekkel a nemzeti hadsereg legfőbb méltóságát betöltőnek számolnia kell. Ezt követeli a nemzet, de ami kézzel foghatóbb garancia e követelés sulyára nézve: az a József főherczeg igaz magyar szelleme.

Debreczeni kistükör.

(Kiss Albert debreczeni pap.)

Hatalmas termetű, egyszerű magyar viseletű református papiember, Abból a keményfajú, hithű kálvinista papirendből, milyeneket vezető helyen találhattunk a Bethlen, az első Rákócziak udvarában, uralkodása alatt, a kik a későbbi üldözések alatt még a gályák rabságában sem tántordtak el hitüktől, elveiktől. Sem erőszak, sem a tömjén nem hat rájuk, mert olyan az ő jellemük, mint a frissen meszelt, egyszerű kálvinista templom, a por annak hófehér falát be nem lepheti. A por, a pókhál, a legyek az aranyos-czirádák és a művirágok közé szoktak telepedni.

A felvilágosodásnak, a népszabadságnak az uttörője, a bajnoka a kálvinizmus. Ez a tiszta magyar nemzeti vallás, melynek papjait — legalább

a régi időben mindig abban a táborban találtuk, mely tábor az elnyomottakért, a nemzetünk alkotmányos és szabad jogaiért hullajtotta vérért századokon át, a kitüntető kegyeket visszautasítva. Kiss Albert debreczeni pap, a független Kossuth pártnak oszlopos tagja, Kossuthpárti országos képviselő, ma is ezen zászló alatt küzd, tehát méltó arra, hogy Debreczen papjaként tisztelje. A hagyományos független, ellenzéki debreczeni szellemnek szilárd fáklyavivője ő.

Itt a nagy egyház ügyeiben ezerkező ember, nem piaci lármás ugyan a működése, síp és harsonaszóval nem hirdetteti a cselekedeteit, de tudjuk, hogy a debreczeni nagy egyház ügyei, terhesebb bajai és dolgai az ő vaskezében gombojodnak össze, és ő a becsületes hagyományok és százados kipróbált elvek szerint vezeti, intézi azokat. A debreczeni egyház csak hálával adózhat ezen hatalmas tetteire és önzetlen bajnokának, a ki a szigorú, kemény külső alatt hatalmas erőt rejteget, noha nem ragadja el soha az áradat. Lassu de biztos haladásnak az embere . . . Sziklaszilárdan őrizi a kipróbált hagyományokat és ösvényeket, a melyeket követve erős volt és erős lehet (ha követi,) ma is magyar . . . Épp azért hiszem, hogy sokónk nevében szólok, midőn Kiss Albert debreczeni papot, kitünő és buzgó vezéremberünket, új állásában, mint a debreczeni egyház iskolaszéki elnökét szeretettel üdvözlöm, mert hiszem, hogy kipróbált tehetségét, nagy munkaerejét ez új téren is nemesen fogja gyümölcsöztetni. Segitse Isten!

Szabad Hajdu.

NAPI HIREK.

Presbyteri gyűlés.

A debreczeni ev. ref. Egyház presbyteriuma június hó 30-án gyűlést tartott, melyen Simonffy Imre főgondnok s Kiss Albert lelkész elnökölték. A presbyterek szép számmal jelentek meg. Ott láttuk a többek közt Kola Jánost, Vecsey Imrét, Sz. Szabó Lászlót és Józsefet, Balog Ferenczet. Kovács József egyházi ügyészt, K. Tóth Kálmán lelkészt stb. Főjegyző bejelenti, hogy a június 9 és 14-en tartott gyűlések jkönyvei hitelesítették. Majd felolvassa múlt gyűlés 682 sz. végzését, mely kimondja, hogy az iskolaszéki elnöki állást az egyháztanács egy évre ideiglenesen kívánja betölteni s a választás megejtését jelen gyűlés napirendjére tűzi. — Csurka István ajánlja, hogy mivel ideiglenes intézkedésről van szó, válassza meg az egyháztanács újból az eddigi elnököt, Mitrovics Gyulát, kinek megrongált egészsége hihetőleg helyre fog állani s az alkalmazandó iskolafelügyelő segédkezése mel-

lett fennakadás nélkül végezheti az ügyeket. Sz. Szabó László kéri kimondatni, hogy az iskolaszéki elnök eddigi fizetése mindaddig nem tétetik folyóvá, míg e tárgyban a gazdasági bizottság véleménye be nem érkezik s annak alapján a presbyterium érdemleges határozatot nem hoz. Somogyi Pál főjegyző ajánlja iskolaszéki elnökül Kiss Albertet. Ugyanily értelemben szól Kanizsai Endre is. — Kiss Albert sok mérvű elfoglaltatására hivatkozva, nem érzi magát elég erősnek, hogy ez újabb állással ráháramló köteleességeknek megfelelhessen, kéri az egyház tanácsot, hogy személyétől tekintsen el. Végre is az erősen nyilvánuló bizalom előtt kénytelen volt meghajolni s elfogadta az iskolaszéki elnökséget oly kikötéssel, hogy ha azt látja, hogy ideje és ereje nem elegendő ahhoz, hogy tisztiségének sikeresen megfelelhessen, időközben is leteszi a megbízatást. Szücs Elek pénztári ellenőrnek jul. 25. aug. 25-ig terjedő időre szabadságot engedélyezett a gyűlés. Ez idő alatt hivatalos teendőit Kató László árva gondnok fogja ellátni. Ugyancsak megadta a gyűlés Somogyi Pál 6 heti és Mitrovics Gyula 2 hónapi szabadság iránti kérelmét is. — Az ispotályi lelkész-laknál eszközözlendő festészeti munkálatot 48 korona erejéig, egy cselédház építését 950 korona értékben a presbyterium — a kiküldött bizottság jelentése s a beterjesztett költségvetés alapján — engedélyezi — az ispotályi pénztár terhére. — Több kisebb ügy letárgyalása után a gyűlés véget ért.

Emlékezés Vay Dániel grófról.

Néhai való jó Vay Dániel grófról, a debreczeniek egykori szeretett, nagybecsült református grófjáról, a Magyar Nemzet történetének lelkes megírójáról igen kedves visszaemlékezést közöl Herczeg Ferencz lapjában, az Ujidők ben a jeles tollu Vayk író. „Jegyzetek a pataki diákokról“, e kedves történeti becsü közlemény címe, mely cikk Lőrinczi György korábban megjelent meleghangu, színes cikkével szemben azt bizonyítja, hogy nem csupán a népfiaiból került ki a pataki diákok serege, kerültek ki onnan előkelő házából származó, országos híru férfiak is, mert hát pataki diák volt maga Kazinczi Ferencz is, a Szemerék, Bónis Samu, Teleki László gróf, Patay, Ragályi, Csapó, Szerviczky, Kapezy, Borbély, Darvas, Kandó Kálmán és Recský Bandi, tipikus alakja a gavallér magyar nemes urfnak. Sőt egyes főrendü családok nemesak háztartást rendeztek Patakon tanuló fiaiknak, de házat is vettek. Ilyen volt a Vay ház. A huszas és harminczas években Vay Ábrahámnak, a hires beregi adminisztratornak a fiai laktak benne. Több emeletre osztotta be Vay Ábrahám a házat. Feljebb laktak a fiuk, lejjebb a nevelők, hogy ki ne szokhessen a sisera had, vélekedék az excellenciás ur. De bizony a fiuk tuljártak a nevelők eszén. Lepedőt kötöttek az ablakvasra s azon eresz-

kedtek le az utczára egy-egy kis parázs mulatásra. A legidősebb, Dániel (a hosszú éveken át debreczeni lakos, köztisztelt és szeretett kálvinista gróf, legnemesebb, tiszta szivü magyar), kiváló tudásu, lángeszü ifju volt. Mint jurista Kövyt hallgatta s a hires professzor egyszer fogadott, hogy akármily szót ad föl Vay Daninak, a legremekebb beszédet rögtönzi. — Aztán föladta azt a szót, hogy czitrom . . . Dan neki került a déli tájaknak, — Formósa szigetének, — megjegyezve, hogy a tengődő egy-két magyar lapnak csak Formosa szigetéről s más ilyenekről szabad írni, nem pedig a sokkal égetőbb országos ügyekről s ezért is, míg szabad sajtó nem lesz, nem lesz szabad, alkotmányos Magyarország. — Ez a Vay Dániel lett a negyvenes évek pozsonyi országgyűléseinek egyik legliberálisabb szónoka s Kossuth Pesti Hirlapjának legbuzgóbb munkatársa . . . Mint jól tudjuk: a valódi arany liberális grófit, Vay Dánielt (aki utóbb szerény anyagi viszonyok között éledgett) itt Debreczenben temették el. Vajon gondol-e valaki a szabadság, függetlenség, testvériség, egyenlőség uttörő harcósának, a magyartörténet írónak, a Kossuth buzgó, nagy magyarszivü, kiváló tudásu, önzetlen munkatársának a sirjával? A halátlan kor felől bizonyára dudva lepi az ő kegyeletreméltó sirját is.

A polgári kerékpáregylet országos versenye.

A debreczeni polgári kerékpáregylet mult hét 23-áról elhalasztott kerékpárversenyét vasárnap délután tartotta meg a Miklós utcai pályán, nagy érdeklődés mellett. A fővárosi kerékpárosok noha multkori lejtvetelük hiába való volt, tekintélyes számban jelentek meg s ez különösebb érdeklődést kölcsönzött a versenynek. Kevéssel 3 óra után kezdődött a verseny. A bírói páholyba a versenybírók Ferencz József braganzai herczeg, Kaffka dandárnok, báró Leonhardi ezredesek és Dobieczy Sándor megadták a jelt az indulásra. Az első verseny a Megnyitó verseny volt 2000 m. távolság. Első Bäumlér Ede (nagy ezüst érem) második Püspöki Sándor (kis ezüst érem) harmadik Husztelesz Ferencz bronz érem. A Juniorok 1700 méteres versenyében Első Fenyvesi Hajnal Béla (ezüst érem), második Püspöki Sándor (kis ezüst érem), harmadik Szapannos Béla (bronz érem). A vendégek versenyében első díjat diszitett nagy ezüst éremet Papp Ferencz, másodikat kis ezüst éremet Püspöki Sándor, harmadikat bronz éremet Husztelesz Ferencz nyerte. Az egyleti versenyben első Bakó Béla (ezüst érem), második Ehrenreich Jenő (kis ezüst érem), harmadik Weisz Bertalan (bronz érem). Ez után a verseny legérdekesebb része a 10.000 méteres főverseny következett. — Bakó B., Herczeg B., Papp F., Püspöki S., Bäumlér Ede és Husztelesz Ferencz állottak ki, hogy versenyezzenek az első díjért az egylet által adományozott értékes tiszteletdíjért s a 30 korona értékü aranyéremért. Érdeklődéssel kísérte a közönség a főversenyt. Az utolsó körnél a cél közeledésekor erős küzdelem fejlődött ki Bäumlér Ede és Herczeg Béla között, már-már úgy látszott, hogy Herczeg jön be elsőnek, de közvetlen a cél előtt Bäumlér alig egy arasznyi nagyságu távolsággal átlépte a céljelző fehér zsinórt, így övé volt az elsőnek beérkező dicsőség. Herczeg Béla az ezüst érmen kívül még tiszteletdíjat is

kapott. A vezető díjat nagy ezüst éremet Papp Ferencz nyerte, ki mint harmadiknak beérkező még bronz éremhez is jutott. A seniorok versenyében első Thiesen Arthur (ezüst érem), második Békés Mihály (kis ezüst érem), harmadik Vági Izsó bronz érem.) A Tandem (kettős kerékpár) versenyben első volt Papp Ferencz és Lehmann Gusztáv (diszitett nagy ezüstérem) második Medgyaszay—Gróskó (kis ezüst érem), harmadik Czeising—Kovács (bronz érem.) Utolsó verseny a vígásverseny volt, melynél első lett Herczeg Béla, második Püspöki Sándor, harmadik Husztelesz Ferencz. Verseny után tréfas felvonulás, konfettizéssel. Este az „Angol Királynő“ kerthelyiségében társasvacsera volt, hol Benedek János az egylet elnöke kiosztotta a díjakat.

A debreczeni izr iskolaszék megalakítása.

A debreczeni zsidó hitközség képviselőtestülete vasárnap közgyűlést tartott, megválasztották az iskolaszék tagjait. A debreczeni zsidóegyház következő érdemes tagjai kerültek bele az iskolaszékbe: dr. Popper Mór, Darvas Izidor, Fürst Ödön, Lichtblau Albert, dr. Balázs Bertalan, dr. Popper Alajos, Katz Jakab, dr. Fejér Ferencz, dr. Kardos Albert, Kohn Lipót, dr. Freund Jenő, dr. Szantó Sámuel.

Rövid krónikák a XY-ik századból.

A Bácskai Hirlapból olvassuk: Érdekes szöktetésről kaptunk értesítést: A hir beküldője is úgy látszik nem meri elhinni a tényt és oda írta tudósítása végére „felelősséget nem vállalok.“ Mi azonban más oldalról is kaptunk értesítést és mert „nem zörög a haraszt ha — nem mozog a bokorban egy szerelmes pár, meg merjük írni hogy Bácsország társadalmának legujabb szenzációja az, hogy a legelőkelőbb zsentri család egyik kedvelt ifju tagja megszöktette a leggazdagabb egyik zsidó familia igen bájos leányát. A leány szülei constervalva vannak, állítólag a csendőrséget is megbízták, hogy a szökevényeket elfogja és a mint ilyenkor a sértett apa szokta, vadul kiáltotta: megölöm a! — de édes Vénusom Bácsországban, hol az igaz bunyevác szerelmesek laknak, ahol az „uszkocsizás“ egyike a legbájosabb szokásoknak és ahol a vég mindenkor jóra fordul — remélhetőleg boldogságos békében és szerelmes házasságban fog végződni ez a mindenestre szokatlan eset,

Spanyolországban nagyszabásu párbajellenes mozgalom indult meg, amelynek élén don Alfonso de Bourbony Austria Este infáns áll. A királyi herczeg széles körben akarja vezetni a mozgalmat. Levelet intézett Tacoli marquishoz; a levélben kifejti intenzióit s a nemzetközi párbajellenes ligater.eit, melyeknek keresztülvitelére a többi államok érdeklődését, támogatását is bele akarja vonni a herczeg. Egyik levelében a következőképp vélekedik a párbajról.

— Bizonyos, hogy sokkal nagyobb azoknak a száma, a kik a bensőjükben élő meggyőződésük őszinteségéhez híven, embertelen, erőszakos cselekedetnek tekintik a párbajadalt s mint ilyent nemesak elítélik, de annak eltörlését is kívánják, mint azok, akik annak létezését czélszerűnek, előnyösnek tartják. Talán nem is oly távol volna az az idő, midőn a párbaj eltörlése napirendre kerülne, ha mindenki bátran kimerné mondani, mint vélekedik a párbajról, az a sors éné, ami annyi sok más intézményt, tudniillik divatját mulná. Az emberiség nagy többsége a párbaj ellen van, csupán a mo-

ralis bátorság hiánya, mely ki merné mondani a meggyőződés igazságát — tartja fenn ez intézményt. Mindenki attól tart, hogy szava, melyet a párbaj ellen feleml, a gyávaság jellegét fogja magában hordani mások előtt. Azután barbár cselekedetnek minősíti a párbajt.

Érdekes találmányt szabadalmazott a m. kir. szab. hivatal. Oly készülék ez, mely megóvja a csaponjáró hordó bort a penésztől s romlástól egyuttal pedig elzárja a bort a hozzátéréstől. Alkatrészei: egy müdugó, légszűrő henger konzerváló folyadékkal és egy bádogsüveg. Ha rászereleljük egy teli hordóra, a levegő csak a légszűrőn át juthat bele s megölvén közben a penész és ecetbaczilusokat, a bort mindvégig megtartja eredeti színében és ízében. A készülék feltalálója dr. Molnár István tanár Budapesten, kinek már több rendbeli reformja van ezen a téren.

A kiválóan szerkesztett és gazdag tartalmu „Debreczeni Protestáns Lap“-ból olvassuk „a déli harangozás történetét“ megvilágító érdekes cikkelyt. — Réges-régen, még gyermekkorunkban hallottuk azt a jóízü kis adomát, hogy mikor egyik mostoha anyagi viszonyok között élő egyházunk tagjait a hatalmas és gazdag római kathólikus püspök emissarusai kísértették, testvéreink végre ezt az ajánlatot tevék: „jól van tehát; lépünk alkura; az urak adják nekünk a pénzt, mi pedig behozzuk a déli harangozást!“ Már ebből is sejtethjük, hogy ez a szokás, mely több helyen nálunk reformátusoknál is divatos, valami nagy és föben járó dogmáikai nehézségekbe nem ütközhetik. Nem is ütközik! Olyan történelmi háttére van ennek a szokásnak, mely ha aggodalmaink támadnának, bennünket is azonnal megnyugtat hat. A tényállás nevezetesen az, hogy midőn 1456-ban a keresztyén hadsereg Hunyadi János fő- és Kapisztrán János szerzetes segéd vezérlete alatt az Al-Dunánál gyülekezett, hogy a II. Mohamed szultán fővezérlete alatt Belgrád ellen nyomuló török hadseregnek utját állja és a keresztyénséget és hazánkat megvédelmezze, 3-ik Calixtus pápa elrendelte, hogy az egész keresztyén világon délben harangozzanak s e harangszóra a nép imára kulcsolja össze kezeit a keresztyén legyverek győzelméért. Az 1456-ik évi július 20-ikán vívott véres csatában a keresztyén csapatok a török hadakat csakugyan tönkre verték. A győzelem hirét a pápa augusztus 6-ikán vette s ennek folytán meghagyta, hogy ezen örömhíremlékéül a déli harangszó örökkönörökké fenntartassék. Nohát ebben az egy dologban nem nagy baj, ha pápisták vagyunk is.

Debreczeni tanárok a tanargyűlésen.

Az országos középiskolai tanáregyesület holnap és holnapután, kedden és szerdán tartja Badapesten nagy gyűlését. A debreczeni tanári kör is képviselteti magát a gyűlésen és pedig dr. Nagy Zsigmond, Kulcsár Endre, Török Péter, Kecskeméthy Lajos collegiumi, továbbá Horvay Róbert, Pogány Kornél és dr. Kardos Albert főreálisk. tanárokkal. A küldöttek a délutáni gyorsvonattal utaztak Budapestre.

Egy református tanító elhunytá.

Egy derék református tanító elhunytát és temetését jelentik H.-Böszörményből. —

Munkácsy Sándor böszörményi néptanító, a ki két évi theológiát is hallgatott, élte delén 30 éves korában elhunyt. Családot hagyott hátra. Irodalmilag is működött. Szép tehetségű és lankadatlan szorgalmu néptanító volt. Nagy részvét mellett temették el a böszörményi temető kies, ligetes pihenő helyére.

Helyreigazított sajtóhibák.

Szombati lapszámunknak, „A képviselőház nyári szünete“ cikkelyébe két értelemzavaró szarvas sajtóhiba csuszott be. Ezennel helyre igazítjuk. Az egyik:

„Az elnök a tetszését jogosan nyilvánító karzatot kénytelen volt kiürítettetni“, itt a jogosan szó a szarvashiba, helyette „z a j o s a n“ volt írva.

A második hiba ez:

„A különféle párttagok mind szenvedélyesen tárgyalják az Ugron-affért.“ A hiba az, hogy „p á r t t a g o k“-at szedtek az írott „pártlapok“ helyett.

Díjlövészet.

A polgári lövőhelyen vasárnap tartott lövészet eredménye a következő: I. oszt. Díjat nyertek: legtöbb kör lövéssel Fodor József 4 koronát; legjobb mélylövessel Molnár Ferencz 4 koronát. II. oszt. díjat nyertek: legtöbb kör lövéssel. Hauer Bertalan 4 koronát.

A tisztii tennys verseny.

A honvédtisztii tennys pályán a verseny már két nap óta tart. Nagy az érdeklődés a versenyek iránt, különösen a mai utolsó napi verseny iránt nagy az érdeklődés. Ma lesz a döntő küzdelem az eddigi győztesek — és pedig a hölgyek részéről Ujfalussy Mariska, Klebelsberg Erna és Valéria és Perczel századosné, a férfiak részéről Ruttkay hadnagy, Nedetzky, Hadházy kapitányok és Kun Béla között. A díjak rendkívül szépek és értékesek, különösen a hölgyek díja, melynek előteremtése Csáky grófnő Széll Marianne buzgalmanak köszönhető, továbbá a braganzai herceg díja is tetszetős és értékes.

Pályázat tanítónői állásra.

Beküldetett: A debreczeni jótékony nőegylet VI. osztályu árvaházi elemi leány iskolájában egy lemondás folytán megüresedett rendes tanítónői állásra pályázatot hirdet. Javadalma bentlakás a teljes ellátás az intézetben s ezenkívül 600 (Hatszáz) kor. készpénzben a nőegylet pénztárából havonként előre fizetve. Az állomás f. évi szeptember hó 1 én foglalandó el. A megválasztott egy évi sikeres működés után állandósítva lesz. Köteles az iskolában mind a hat osztályt, összesen mintegy 25—30 növendéket tanítani s az iskolán kívül az intézeti növendékeket az árvaházi szabályzat értelmében lelkileg gondozni és nevelni. A ténv bezárása előtt állását el nem foglalhatja. Bár mely vallásu okleveles tanítónők, kellőleg felszerelt kérvényüket 1901. augusztus hó 1-éig nyújtásuk be alulírottához. Debreczen, 1901. július 1. Veressné Szathmáry Teréz nőegyleti elnök.

Házfelszentelés.

Szép ünnepély folyt le tegnap Széchenyi-utca 32 sz. házban. Rózsa Lajos kereskedő tartotta házfelszentelési ünnepélyt, melyen a nagyszámu családon kívül ott vol-

tak a jóbarátok s ösmerősök. Természetes díkeziókban sem volt hiány.

Gyilkossági kísérlet.

Szombat este 10 órakor Schwarz Ábrahám csicsogó-téri koresmájában véres eset történt. Varga Gábor 19 éves bojtáregény másodmagával bement a koresmába bort inni. Amint beléptek, Pócsi Miklós kőmiveslegény két társával kijött s utközben megölték Vargát, de az rájuk sem hederítve bement. Pócsit ez bosszantotta, visszatért a koresmába, odarohant a már az asztalnál nyugodtan ülő Vargához, előrántotta kését s mellébe döfte. Varga összeesett azonnal, a gyilkos pedig elmenekült. Varga Gábort a kórházba vitték, hol konstatálták, hogy bal tüdeje van átszúrva. Pócsit a rendőrség még az éjjel elfogta. Varga Gábort, kinek állapota életveszélyes volt, mint a kórházból értesülünk, jobban van s felgyógyulásához van remény.

Hirlapírók gyűlése.

A V. H. O. Sz. debreczeni választmánya vasárnap délelőtt ülést tartott Konez Ákos elnökle mellett. A gyűlés tárgya a hirlapírói igazolványokon kívül a tisztikar kiegészítése volt. Első sorban a választásokat ejtették meg. Alelnökül Harsányi Sándor szerkesztőt választották meg. Jegyzővé pedig Sipos Béla hirlapírót. A választás után a hirlapírói igazolványokért folyamodók kérését intézték el. Igazolványt adott a választmány Rácz Lajosnak a Gazdasági Lapok szerkesztőjének. Hollander Györgynek míg Löw József hirlapírót helyettesíti, aki hat hétig a szegedi államfogház vendége lesz és Kovács Gyulának a Debreczeni Hirlap munkatársának. A szövetségi tagokon kívül ez a három hirlapíró kapott csupán igazolványt. Az eddig kiadott igazolványok a mai naptól érvénytelenek, azokat használni nem lehet.

A Csolnakázó tó átalakítása.

A sok év óta fenálló „Csolnakázó Egyletnél“ mozgalom indult meg arra nézve, hogy a régi egylet korszerűen átalakíttassék. E czélból tegnap délelőtt a városháza nagytanácsstermében értekezlet tartott Simonffy Gyula elnökle alatt és egy bizottság küldetett ki az egylet újszervezési tervzetének elkészítésére.

Emödy Dániel siremléke.

A sárosgataki főiskolának híres jogtanára volt 1863 tól 1891-ig Emödy Dániel, aki 48-ban barátja volt Petőfinek, Jókainak, Irányinak, később pedig a Pesti Napló segédszerkesztője lett. Az elhunyt jeles jogtanár sirja fölé a hálás tanítványok s tisztviselők szürke gránitkövet emeltek. A sarkövet, mint Sárospatakról írják, Kun Bertalan ref. püspök, számos előkeleőség és nagy közönség jelenlétében ünnepiesen állították fel. A főiskolai ifjuság gyászdalokat énekelt, Meener Sándor jogi dékán pedig kegyletes beszédben ujitotta fel Emödy Dániel emléketét. Az emlékünnepen ott voltak Emödy gyermekei és rokonsága is.

Egy parasztköltő verse.

Az Ethnographia új füzetében olvassuk az alábbi csinos népdalt, melynek egy Bihar községbeli parasztember, Molnár István a szerzője. Így szól a vers, mely érdekesen mutatja, hogyan terem a népdal:

Béres vagyok, négy ökröm van — Szerkebe, — Nagy harangot kötöttem az —

Elsőre; — A hangját már jól ismeri — A rózsám, — Ha esténként végighajtok — Az utcán.

Ha a rózsám ablakánál — Elhajtok, — Jeladásul egy jó nagyot — Konditok; — Ha nem ér rá, hogy kijöjjön — Elibem, — Végighuzok a hajszáson — Mérgemben.

Debreczeni rövid hírek.

A debreczeni közrendőrök fizetés javításért mozgolódnak. Terhes szolgálatukért havi 25 forint a nyomoruságos fizetésük. Boczkó főkapitányt és a hatóság tagjait fogják felkérni kérésük támogatására. — **Megszökött** a debreczeni közigazgatási börtönből egy rab. Tamássy József a neve. Harmincz napra, hazatolonczolásra és örökös kitiltásra volt ítélve, de hát a minta felügyelet mellett megszökött. Kedélyes kis fogház. — **A lelecnház** ügyében vasárnap délután értekezlet volt. Azon részt vett Ruffy Pál kormánybiztos is. A tárgyalások folytatásával Kenézy Gyula orvost bízták meg.

TÁVIRATOK.

A Kossuth-párt belényesi jelöltje.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Budapest, július 1.

A Tóth András által készített nagyszalontai Kossuth-szobor leleplezésénél jelen volt Kossuth Ferencz is. — Ez ünnepélyen a belényesi Kossuth párt is nagy küldöttséggel képviseltette magát. Érdekes felemlíteni, hogy e küldöttség jelöltet kért Kossuthtól, akinek ajánlatára, kikiáltották Kovács Lajos függetlenségi párt elnököt. Gyönyörű dolog lesz, ha a belényesi párt diadalra juttatja a Kossuth szobránál tett fogadalmát.

Tizenegy székely halála a Marosban.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, július 1.

Megdöbbsentő szerencsétlenség híret hozza a táviró. Maros-Vásárhely mellett, a geryeszegi Maroson elpusztult tizenegy székely. Nagy csónakon eveztek lefele a Maroson. A tulterhelt csónak telborult és noha Teleki Gézané grófné cselédségével mentésükre sietett, csak két fuldokló székelyt menthettek ki. Tizenegy székely belefult a Marosba.

Legénység a tiszték ellen.

— A „Debreczen“ eredeti távirata. —

Budapest, július 1.

Aradról érdekes hírt hoz a táviró. Lehman Vincze vezérőrnagy tartotta meg tavaszi szemléjét. A szemle meglepetéssel végződött, amennyiben az ezredből harminczan léptek ki a tábornok elé — és panaszt tettek egy kapitány és egy főhadnagy ellen, kiknek szigoru bánásmódját és gyakori brutalitásait nem bírják tovább kintartani. A tábornok meghallgatta a szegény meggyötrött bakák panaszát s megindította a vizsgálatot a tiszték ellen.

Póstyén

európai híriú kénes iszapfürdőit a t. közönség különös figyelmébe ajánlunk. Specialitása: lokális iszapfürdői egyes testrészekre, melyek nagy jelentőséggel bírnak és a legsúlyosabb köresekben is eredményesek. Ezen iszaptag fürdők hőfoka szabályozható s így a leggyengébb szervezetűeknél is ugyanazon gyógyhatással alkalmazhatók. Póstyén fürdő javallva van: esuz, kőszvény, ischiás, csonttörések stb. eseteinél, mely bántalmaknál csodálatos eredmények értek el. Rendelkezik új és legtekélyesebb fürdőberendezésekkel, van színház, 2 zenekar, vill. világítás, penzió. Budapesttől közvetlen vonattal 1/2 óra alatt. Prospectus és bővebb értesítést szívesen ad a fürdőigazgatóság.

Debreczen diszpolgárai.

(Ajánlva a Budapesti Hírlap figyelmébe.)

A Budapesti Hírlap után közöltük egyik közelebbi számunkban Debreczen város diszpolgárainak névsorát. E közlésre vonatkozólag illetékes kézről most a következő helyreigazítást és kiegészítést kaptuk:

A rövid ideig tartó 1861-ik évi alkotmányos élet hajnalán ama 29 hazafit: Kossuth Lajost, Deák Ferenczet, dr. Kemény Zsigmondot, gróf Teleki Lászlót stb. akiket a B. H. felsorol, Debreczen város közgyűlése nem diszpolgárokul választotta, hanem a „város tisztelőiből kiképviseelőinek diszkoszorujába” vette fel. Ezek a szavai az egykori jegyzőkönyvnek. Érthető is, hogy miért választották az akkor élt városatyák a tiszteletadásnak ezt az új formáját. Csorba János kinevezett polgármester „sic volo, sic jubeo”-jára 1854—1858 között diszpolgársággal kitüntetett eszközei az önkényuralomnak annyira gyűlöletesek valának az újra szabadon lélegző hazafias közönség előtt, hogy tapintatlanság és lealacsonyítás számba ment volna előttük, ha a kitüntetésnek ugyanazon módját alkalmazzák akkor, midőn „az alkotmányos szabadság megvédéséért vívott szent harcban elhunyt vértanúk emléke iránt érzett fájdalmas részvétet kifejezni; a még életben levő, de a haza és alkotmányhoz hű ragaszkodás miatt szenvedett üldözöttség elől idegen föld vendégszerető oltalma alá menekült, ugyszinte a hon ősi alkotmányának visszaállításáért szóval és tettel érelyesen közreműködött, szilárd jellemök miatt üldözöttséget is szenvedett s az egész haza által szeretve tisztelt honfitársaink iránt testvéri rokonszenveket és nagyrabecsüléseket nyilvánítani az alkotmányos téren való működés első percében alkalmunk nyílt.”

Ez az, a mit a történeti hátség kedvéért el kellett mondanom. A többi, a mit még felhozok, a B. H. adatainak kiegészítése. Debreczen két ízben tisztelte meg önmagát azzal, hogy Kossuth Lajost, a magyar nép édesatyját, polgárai közé választotta. 1848. márcz. 19-én tartott közgyűlésen olvasták fel a bécsi, pozsonyi és pesti eseményekről küldött követi jelentést. Ennek rendkívüli hatása alatt elhatározta a közgyűlés hogy

1. A reformdiadalmak megünneplésül a városháza elején állandóul ott maradó nemzeti színű zászló tűzessék ki.
2. A város azon nap estéjén kivilágíttassék. Továbbá:

3. Kossuth Lajos Pestmegye érdemes követe mint a békés reformok vezetésében mások felett kitünő hazafi közakarattal és szünni nem akaró örömrivalgások között polgárrá választatott.

Három nappal később azt is elrendelte a közgyűlés István nádor, gr. Batthiányi Lajos és Kossuth Lajos arczképei a városháza tanácsterme számára Barabás Miklós által megfestessenek. A városháza előtti tér „Szabadságtér”, a Bika fogadó „István nádor” fogadónak neveztessek. — Hol vannak a Barabás képei? Miért kellett feledésbe menni a Szabadságtér és az István nádor fogadó elnevezéseknek?

Debreczen közönsége aztán egészen 1889-ig nem választott diszpolgárt. 1889. nov. 28-án Szóke János és társai indítványára Kossuth Lajost, a 90 éves turini remetét diszpolgárrá választotta. Azóta még a következők részesültek ebben a polgári kitüntetésben: 1893. ápr. 19. Jókai Mór 50 éves írói jubileumakor. 1893. júl. 27. Ciotta János fiemei podeszta, a fiemeiek látogatása emlékére. mint a magyar-állam és Fiume közt levő kapocs hűségese erősítője. 1894. jun. 27. dr. Wekerle Sándor, Hieronymi Károly, Szilágyi Dezső és gr. Csáky Albin az egyházpolitikai harcok sikeres vivásáért.

Ezek rekesztik be Debreczen diszpolgárainak igen változatos névsorát, — a szabadelvűség bátor harcosai.

IRODALOM.

Uj Idők.

Hét év óta szerkeszti Herczeg Ferenc az Uj Idők képes hetilapját, a magyar családok e finom folyóiratát, amely mindig az első a legjobb magyar írók és művészek válogatott munkáinak bemutatásában. Magyar, modern és előkelő ez a lap. Minden számában két regény folyik, több elbeszélés, rajz, társadalmi és művészeti czikk, versek s változatos, ötletes apróságok adják a szöveget. A legjobb magyar művészek élükön Mednyánszkyval, az Uj Időknek adják át legszebb képeiket közlésre. S mihelyt az országban valami nevezetes eset történik: az Uj Idők fényképei ott teremnek s pillanatnyi felvételeiket juttatják az Uj Idők lapjaira. Így az Uj Idők egyuttal képes krónikája a heteknek s képekben mutatja be mindazt, a miről a napilapok hírt hoznak. Bár minden szám gazdag diszú, a lap előfizetési ára negyedévre csak 4 korona s ezért nemcsak a lapot kapják az előfizetők, hanem évenként több színes műmellékletet is, amelyeknek eredetijét legkitünőbb művészeink készítik. Ezek a képek bekeretelve minden családnak otthonának díszére valnak.

Egy megelégedett vendéglős.

Miután a hírlapokból ismeretessé lett, hogy Neu-Wiltgen (Luxembourg) fűszerkereskedő és vendéglős Noerdangeben gyorsan és meglepő módon kigyógyult a rheumából. mely neki hosszú ideig súlyos szenvedéseket okozott és minden munkát lehetetlenné tett, felkerestem őt, hogy némely részleteket megtudjak tőle ezen gyógy mód felől, mely oly sokat beszéltet magáról.

Éppen a reggelizés idejében érkeztem oda és minthogy Neu-Wiltgen ur számos vendégének kiszolgálásával volt buzgón elfoglalva, felhasználtam az alkalmat, hogy konyháját megizeljem és vártam, míg a munka szorgossága megcsappan, hogy aztán kérdést intézzek hozzá. Eközben beszédbe ereszkedtem szomszédommal, a ki e ház törzsvendégeinek tünt fel előttem.

„Ugy látszik, mondám neki, hogy a vendéglős ur ismét teljesen helyre van állítva. Ön nagyon jól látja, mondá ő, hogy

épen nem úgy néz ki, mint aki a legutóbbi időben sehogy sem birt menni, annyira szenvedett a rheumában. Köztünk mondva, valóságos szerencse, hogy ismét lábra állott; mert könnyen elképzelhető, hogy oly üzletben, mint az övé, nem úgy megy minden, ahogy menni kellene, ha a ház ura nem tud mindent. Meg kell vallanom, hogy a konyhája sem volt már olyan jó. De mit is kezdett tulajdonképen Neu-Wiltgen ur, hogy betegségétől oly rövid idő alatt megszabadult? Kértem. Szomszédom elbeszélte ezután, hogy Neu-Wiltgen ur, miután sok más szert eredménytelenül használt, a Pink-labdacsok használatára határozta el magát. Ezen elért jó eredmények nem is leptek meg engem, mert midőn nem rég egy orvossal értekeztem ez elmondta nekem, hogy a Pink-labdacsok, melyeket ő gyakorlatában hosszú idő óta minden a vér elszegényedéséből származó betegségek ellen előirt, csodákat művelnek. E közben a legtöbb vendég eltávozott és én Neu Wiltgen urral beszélgettem, aki megerősítette, hogy rheumájának gyors gyógyulását a Pink-labdacsok idézték elő. Miután egészségének fentartására koczintotlam és jó kinézéséhez szerencsét kívántam, elhagytam Noerdanget azon erős elhatározással, hogy minden rendelkezésemre álló eszközzel előmozdítom ezen szer elterjedését, amely oly fényes eredményeket nyújtott. A Pink-labdacsok hasonlóképen nagyon hatásosak vérszegénység-, sápkór-, neurasthenia és általában minden betegségnél, amely a vér elszegényedéséből vagy az idegek elgyengüléséből származik. Kaphatók minden gyógyszertárban, valamint a magyarországi főraktárban **Török József** gyógyszertárban **Budapest, Király-utca 12** dobozonként 1 frt 75 krért vagy 6 doboz 9 forintért.

CSARNOK.

Egy iskolai kaland.

Elbeszélés a régi debreczeni diákéletből.)

Irta **Kuthy Lajos**. 3.

Szedett asztalnál ülve maradtak rágyujtani, de szemekből látszék, hogy egy második ebéd épen nem lenne felesleges.

— Hiszi e földi, hogy ötezer ember megérte őt hallal? — kérde Ugrancs Üstökös barátját, ki végét-hosszát nem érte a fogpiszkálásnak.

— De nem ötezer diák, — közbeszól ordas, — mert azon állítást csakugyan inhiheálnám, hacsak czethalra nem alkudnánk.

Egy füzér tréfa után könyvet vőnek, inkább emésztési nyugalom, mint okulás végett.

Ártány, egy kis mogorva novitius, ki öt hét előtt adá meg a vadpoharat, s még azon együgyü hitben élt, hogy iskolában tanulni szoktak, némán olvasá a Cebest.

— Egyet mondok nemes contubernium, — közbeszól Ugrancs a szokatlan csendnek. — Ne rontsuk termetünket ezzel a betűvel, hogy több legyen vele, a mit nem tudunk. Ugy is ásó kapa alá kerül koponyánk, mint Hugó Grotiusé. Jobb halbzwelvre vesztjük az időt. Amice Ártány, adjon bankot!

Soha indítvány egy kamrában sem nyert oly nyomon fogamatot.

Azonnal Homiletica-, Genesis-, Philosophia és Kövytől megtisztult az asztal, s készen lón a halber-compania.

Értesítés.

A cs. és kir. 7. hadtest csapatjai számára 1901. évi szeptember hó 1-től 1902. évi augusztus hó 31-ig szükséges szén, alomszalma, ágyszalma, tűzifa és szén- és részben zabnak ajánlati tárgyalás útján való biztosítása kiíratik.

Tekintettel az egyuttal a főszolgabírói, a városi (fő) kapitányi, a községi hivatalok, gazdasági egyletek, kereskedelmi és iparkamarák és a cs. és kir. katonai állomásparancsnokságokhoz több példányban küldött és ezenkívül falragaszok útján közhírré tett hirdeteményekre, továbbá hivatkozással a temesvári, aradi, nagyvárad és szegedi katonai élelmezési raktáraknál d. e. 9—11 órig betekinthető és ivenkint 8 fillérért kapható szállítási feltételek füzetére, e helyen még a következők tételnek ezennel közhírré:

A tárgyalás megtartatik				Az évi szükséglet a cs. és kir. csapatok számára körülbelül								
mely napon	mely állomás és hivatalban	mely állomás számára	mely idő tartamra		zabból	szénából	alom-szalmából	ágy-szalmából	szecska-szalmából	kemény tűzifából	kőszénből	
			től	ig								m é t e r m á z s a
1901. évi július hó 16-án d. e. 10 órákor	cs. és kir. élelmezési raktárnál	Temesvárott	Temesvár	1901. szeptember hó 1.	1902. augusztus hó 31.	—	10352	5526	1161	186	4896	12
			Fehértemplom			—	—	640	60	—	1386	—
			Karánsebes			153	125	77	135	—	540	—
			Nagy-Kikinda			—	—	3460	150	—	470	900
			Nagy-Beeskerek			153	125	77	132	—	444	—
			Lugos			—	2410	1180	93	—	300	—
			Pancsova			123	100	61	120	—	312	—
1901. évi július hó 19-én d. e. 10 órákor	cs. és kir. élelmezési raktárnál	Aradon	Arad vár és város	1901. szeptember hó 1.	1902. augusztus hó 31.	—	7400	4600	665	—	1900	1300
			K.-Szt.-Miklós			—	3910	2110	81	—	172	—
			Békés-Csaba			154	124	77	132	—	480	—
			Szeged			—	1100	620	590	—	1660	250
1901. július 16-án d. e. 10 órákor	cs. és kir. élelmezési raktárnál	Nagy-Váradon	Nagyvárad	1901. szeptember hó 1.	1902. augusztus hó 31.	—	10570	6240	850	—	—	3300
			Debreczen			—	7300	4500	500	—	1380	1200

Temesvárott, 1901. évi június hóban.

A cs. és kir. 7. hadtest hadbiztossága.

Eladó

Derecskén a templom-téren egy 23 öl hosszú 5 szoba, 2 konyha és 2 pinczéből álló lakás, gazdasági melléképületekkel, 1 holdnyi kerttel, melynek fele termő szőlő.

Értekezhetni a tulajdonossal Derecskén, 424. házszám alatt.

Üzleti könyvek,
csinos kiállításban, erős kötésben, igen
jutányosan kaphatók
Hoffmann és Kronovitz
könyvnyomdájában.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.